

המבקשת :

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה הכלכלית

פרקליטות המדינה

רח' הסורג 1 ירושלים, מיקוד 9414501

טלפון : 073-3926536 פקס : 02-6467841

- נ ג ד -

1. המשיבים :

חאלד אבו כליב

יליד 1995, ת.ז. ...

ע"י ב"כ עו"ד וליד גאנס

מעא'ר, 2012800

טל' : 04-6785986 ; נייד : ...

דוא"ל : walidgnm@gmail.com

2.

מוחמד אבו כליב

יליד 1986, ת.ז. ...0

ע"י ב"כ עו"ד תומר נווה

העמקים 3, קריית ביאליק

טל' : 04-8666126 ; נייד : ... ; פקס : 04-8600883

דוא"ל : tomernaveadv@gmail.com

בקשה למעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
ביחס למשיב 2 יתבקש בית המשפט הנכבד לבחון חלופת מעצר,
כמפורט בבקשה

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

ואלה נימוקי הבקשה:

1. ביום 9.9.2021 הוגש לבית המשפט כתב אישום נגד המשיבים המייחס להם עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שמירה ללא רישיון לפי סעיפים 18(ב) + 30 לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, עבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] ועבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 וזאת במסגרת ת"פ _____.
2. כתב האישום מתאר כיצד במהלך התקופה שבין שלהי שנת 2019 ועד ליום 16.8.2021 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום") עסקו המשיבים באיתור יזמים וקבלני בניין שפעלו בעיר חיפה והוציאו לפועל תכניות בנייה לפי "תמ"א 38" (להלן: "הנסחטים").
3. לאחר איתור הנסחטים, נהגו המשיבים לפנות לנסחטים ולהציע להם שירותי השמירה. משיב 1 ומשיב 2 הבהירו בדרכים שונות לנסחטים, כי האזור בו הם פעלו הוא אזור בשליטת משיבים 1 ו-2, מתוקף היותם בני משפחת אבו כליב השולטת כביכול בשטח, וכי עדיף להם לשכור את שירותי השמירה שלהם כביכול כי אחרת עלולים להיגרם נזקים לאתרים בהם עבדו או לרכוש המצוי בהם.
4. כמפורט באישום הראשון, משיבים 1 ו-2 סחטו באיומים כספים, ומשיב 1 עשה כדי להסתיר או להסוות את מקורם ובכך הלבין הון כמשמעותו לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 וכן השתמט מתשלום מיסים לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.
5. כמפורט באישום השני, משיב 1 סחט באיומים כספים ועשה כדי להסתיר או להסוות את מקורם ובכך הלבין הון כמשמעותו לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
6. כמפורט באישום השלישי והרביעי, משיב 1 סחט כספים מנסחטים שונים אך לא עלה בידו לקבל בפועל כספים כתוצאה מכך.
7. כמפורט באישום החמישי, משיבים 1 ו-2 עשו את כל המיוחס להם מבלי שהיה בידם רישיון שמירה כמתחייב מחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972.
8. כמפורט באישום השישי, משיב 1 השתמט ממס בכך שלא דיווח על הכנסותיו השונות מהפעילות המפורטת בכתב אישום זה.
9. את הכספים בעבור השמירה כביכול נהג משיב 1 לגבות מהנסחטים, וזאת בדרכים שונות, לרבות במזומן ובהמחאות. עובר להעברת הכספים, נהג המשיב 1 להמציא לידי הנסחטים חשבוניות מאת חברות שונות שלמשיב לא היה קשר אליהן ואשר אינן עוסקות בתחום

השמירה כלל. פועל יוצא מכך הוא שבנוסף לעבירות האלימות שביצע לכאורה המשיב 1, הוא אף ביצע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ועבירות מס שונות.

כתב האישום מצ"ב לבקשה זו כנספח א' ומהווה חלק בלתי נפרד מבקשה זו.

נתוני המעצר לצורכי חקירה

10. ביום 17.8.2021 נעצרו המשיבים (מ"י 40357-08-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב ו-מ"י 40371-08-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב, בית המשפט השלום ראשון לציון). מעצרו הוארך מעת לעת. ביום 5.9.2021 הוגשה הצהרת תובע לפי סעיף 17 לחוק המעצרים ומעצרו הוארך בהסכמה עד היום, יום 9.9.2021.

פרוטוקולי הארכת המעצר של המשיבים מימים 17.8.2021, 23.8.2021, 29.8.2021, 2.9.2021, 5.9.2021 מצורפים כנספחים ב', ג', ד', ה', ו' בהתאמה לבקשה זו.

משיב 1

ראיות לכאורה

11. נגד המשיב 1 קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישומים נגדו, הכוללת בין היתר:

א. הודעות הנסחטים ובעלי תפקידים נוספים אליהם פנה המשיב 1 תוך שהוא מבהיר להם באופן מילולי ובהתנהגותו כי הוא אחראי על השמירה באזור ואם הם מעוניינים ב"שקט", כדאי להם להיעזר בשירותי השמירה שלו וזאת גם כאשר חלקם ציינו בפניו כי אין להם צורך בשירותי שמירה כלל. כך, בין היתר, נהג המשיב 1 להזכיר כי הוא בן למשפחת "אבו כליב" ולהשתמש בטון מאיים.

ב. הודעות חלק מהנסחטים המעידים כי בפועל לא סיפקו המשיבים שירותי שמירה בהיקף לו התחייבו.

ג. הודעות המשיב 1 אשר ברובן שומר על זכות השתיקה.

ד. חשבוניות ומסמכי הנהלת חשבונות המעידים על כך שהנסחטים העבירו כספים לידי.

ה. מסמך מאת משרד המשפטים המעיד כי המשיב לא אחז ברישיון שמירה ואף לא הגיש מעולם בקשה לקבלת רישיון שמירה.

ו. עדויות רואי החשבון של החברות שבחשבוניות שלהם השתמש המשיב 1 לצורך גביית התשלום מהנסחטים.

12. יצוין, כי נקבע בפסיקה לא אחת כי בתיקים העוסקים בעבירות כגון אלו בהן הואשמו המשיבים יש לבחון את התמונה המצטיירת מכלל הראיות בתיק. בכלל זה אין לצפות כי האיום יהיה מפורש בהכרח. כמות אירועי הסחיטה והאיומים בהם מעורב המשיב 1 משפיעה

גם על הבחינה הראייתית בעניינו. וראו לעניין זה בבש"פ 5794/16 מדינת ישראל נ' טיירי (18.8.2016) פס' 31 :

"כבר בפתח הדברים חשוב להדגיש כי מקובלת עלי עמדתה של המדינה, לפיה במקרים כגון דא יש לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית ביחס למקרה בכללותו, תוך מתן משקל להקשרם של דברים. כפי שצוין זה מכבר: "איום, כנודע, אינו חייב להיות איום מפורש ובמפגיע; יכול שיהא משתמע, מרומז או עקיף. מאיים 'מתוחכם' יימנע מאיום מפורש, אלא ישתמש בלשון 'תמימה' לכאורה, אשר תשיג אותה מטרה מבלי להביאו בגדרי איום מפורש". ובהמשך הדברים: "העורר והנאשמים הנוספים לא איימו על בעלי העסקים מפורשות, ואולם בחינה מדוקדקת של הראיות מגלה תמונה שיש בה כדי לאשש את החשש כי ביצעו לכאורה את המיוחס להם, מכל מקום כשהיא מצטברת; מה שאילו עמד בפני עצמו ב'בודדת', אולי ניתן היה לנסות להסבירו, מקבל לכאורה ממד אחר כשהוא חלק ממכלול מצטבר. עתירת העורר לבחינה ספציפית של כל אישום היא לגיטימית כטענת סניגוריה, אך אין כל אישום יכול לעמוד לבדו, אלא עליו להיבחן כחלק מן התמונה הכוללת של האישומים. תיק זה אין לבחון איפוא רק לגבי כל אישום בנפרד, אלא גם בתמונה כוללת" (בש"פ 5953/10 אלפרון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ט' (6.9.2010) (להלן: עניין אלפרון). ההדגשה במקור. ראו עוד: בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (6.6.2011) (להלן: עניין דדוש); בש"פ 4211/09 עליה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (24.5.2009). חשוב להבהיר, כי אינני משווה את נסיבות המקרה לעובדות שנדונו בעניין אלפרון, אלא רק מאמצת את העקרונות שהותוו בו לגבי משמעותם של איומים משתמעים ומצטברים."

13. כמו כן, מגלה הפסיקה הבנה לכך שנוכח אופי העבירות בהן מואשם המשיב 1, עדים חוששים, במקרים רבים, להפליל באופן מלא או חלקי את המאיימים והסוחטים, וראו לדוגמה בבשפ 490/21 מדינת ישראל נ' אבו עסא (28.1.2021), בפסקה 52 :

"בסיכומו של דבר, ועל רקע כל האמור, אני סבורה כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעותיו בכל הנוגע לקיומה של תשתית ראייתית חלשה כנגד עזיז. אכן, כפי שהבהרתי לעיל, קיימת חולשה מסוימת בראיות, הנובעת מהקושי להתבונן בכל אחד מהאישומים בנפרד ולזהות "אצבע מאשימה" ישירה המופנית כלפי עזיז ומייחסת לו אחריות לפעולות מאיימות שבוצעו בשטח. כאמור, הקושי מתעצם בשים לב לחששם הגדול של העדים שמסרו הודעות במשטרה, ולחוסר הנכונות להפליל את הנאשמים. יחד עם זאת, התמונה הכוללת העולה מן הראיות מאפשרת לקבוע את קיומה של תשתית ראייתית כנגד עזיז."

14. וכך נקבע בבש-ב (ב"ש) 21098/03 מדינת ישראל נ' סמהדאן (3.9.03) :

"אלא, שהגם שקריאה ראשונה של חומר החקירה עלולה לעורר את הספק שמא, נתנו המשיבים שירותי שמירה נקיים מכל רבב או חשד פלילי, אזי קריאה עמוקה ומקיפה של חומר הראיות מלמדת כי קיימות ראיות לכאורה ישירות ונסיבתיות המלמדות כי מעשיהם של המשיבים מתגבשים לכאורה לכדי מעשים של סחיטה באיומים. אסביר דברי; כל המתלוננים הם בעלי בתים או קבלנים שבנו בתים בשכונת נווה זאב בבאר שבע. מגרום של המתלוננים ניבעת אווירת "הפרוטקשן" אשר שררה באתר הבניה בשכונה. מי שלא שילם עבור השמירה סבל מנזקים בבית אותו בנה, בין בדרך של גניבת ציוד וחומרי בניה ובין בדרך של השחתת ציוד ומבנים. אין לומר כי מדובר בתחושה סובייקטיבית גרידא של המתלוננים אשר איננה מעוגנת בראיות. מדובר בשכונה אשר כל העוסקים בבניה, בין אם מדובר בבעלי הבתים עצמם ובין אם מדובר בקבלנים, החליפו מידע אחד עם השני וידעו היטב מי הם "השומרים" אשר יכולים להבטיח כי לא ייגרם נזק לבתיהם. התשתית הראייתית בכל האישומים מורכבת ומשולבת האחד בשני והנסיבות נלמדות מחיבור התשתית הראייתית של האישומים השונים.

אין לשכוח כי באירועים של סחיטה באיומים, "פרוטקשן" בלע"ז, אין המתלוננים ששים לבוא ולהתלונן מחשש לשלומם ולרכושם. חשש זה ניבע היטב מעדויות המתלוננים. יתר על כן, בארועים שכאלה, קיים קושי בבנית התשתית הראייתית שכן לא אחת פועלים הסוחטים בצורה מתוחכמת. מחד אין הם משתמשים בדברי "איום" ישירים, אולם מאידך, נותנים לנסחטים להבין באופן אשר אינו משתמע לשתי פנים כי מי שלא ישלם ל"שירותי השמירה", אותם הם מספקים, יסבול מנזקים. וזה בדיוק המקרה שבפני.

....

חששם של מרבית המתלוננים להתעמת עם המשיבים מלמד אף הוא נסיבתית על אוירת האימה. ניתן לומר כי חשש סובייקטיבי ההופך לנחלת הכלל, הופך לחשש אובייקטיבי.

לפיכך, סבורתני כי ניתן לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית המלמדת לכאורה, על מעשי האיומים ואווירת הפחד. תשתית זו נלמדת מכלל האירועים הקשורים אחד בשני שכאשר היא נילוות למתן הכספים מגלמת היא את עבירת האיומים בסחיטה.

(ההדגשות לא במקור - א.א.)

עילות המעצר

15. בעניינו של המשיב 1, מתקיימות שתי עילות מעצר הקבועות בחוק - מסוכנות ושיבוש מהלכי משפט.

16. טיב האישומים המיוחסים למשיב 1 מעיד על מסוכנותו הרבה. המסוכנות הנשקפת מן המשיב נלמדת בראש ובראשונה מכך שהמשיב 1 ניהל מנגנון לסחיטת דמי חסות מחברות אשר ניהלו פרויקטים שונים, תוך שהוא גורם לנסחטים להבין כי במידה ולא ייענו לדרישותיו עלול הציוד שבבעלות החברות, להיפגע.

17. מסוכנותו של המשיב 1 נלמדת אף מהתנהגותם של הנסחטים, המעידה על הפחד שחשו מהתנגדות לו. חלק מהנסחטים נכנעו לדרישותיו של המשיב 1, על אף שכלל לא נזקקו לשירותיו, ועל אף שסיפק להם שירותי שמירה חלקיים, אם בכלל, **ועשו זאת רק בגלל הפחד שיאונה להם רע.**

18. אמנם מרבית החששות של הנסחטים נגעו לפגיעה ברכוש, אך מעדות הנסחטים עולה כי חלקם לפחות חששו גם לשלומם ואף לחייהם. יתרה מכך, הפסיקה קבעה כי מקום בו הפגיעה ברכוש הינה שיטתית, מסכנת רכוש יקר ערך ועלולה לפגוע בפרנסתם של אנשים, הדבר עולה כשלעצמו כדי מסוכנות.

וראו ב-מת (פ"ת) 471-07-10 **מדינת ישראל נ' שמלי** (20.7.10), פס' 9 :

"לא אחת נאמר שעבירות רכוש חוזרות פוגעות גם כן בביטחון הציבור. פגיעה ברכוש משבשת את מהלך החיים הסדיר של ציבור האנשים הנורמטיבי, עלולה לפגוע אנושות בכיסו של אותו ציבור ועוד."

וכן ב-מת (פ"ת) 23151-11-10 **מדינת ישראל נ' גנקין** (18.11.20) :

"גם עבירות כנגד הרכוש, בנסיבות המתאימות, וגם כאשר מדובר בעבירה בודדת, מקימות עילת מעצר. רכושו של הציבור אינו הפקר, פגיעה ברכוש כמוה כפגיעה בביטחונו של אדם, ולעיתים יש לה השלכות כבדות על הקורבן. יכול שעבירת רכוש בודדת, שהיא מצטרפת לעבר מכביד רלבנטי קודם, דומה ל"קש ששבר את גב הגמל" ומלמדת על מסוכנות עצומה אפילו יותר מכזאת של שפעם נתפס פעם אחת ובודדת בעבירת רכוש מורכבת ומתוחכמת. אל לנו לזלזל בעוצמתן של עבירות רכוש, וכל תיק יבחן לנסיבותיו."

19. בפסיקה נקבע, כי מעבירות סחיטה באיומים נשקפת מסוכנות אינהרנטית, וככלל, חלופת מעצר איננה אפשרות מתאימה בעניין.

וראו בש"פ 5462/17 - **שי לוי נ' מדינת ישראל**, (15/08/2017) (להלן: **"בש"פ לוי"**) :

"בפסיקתנו נקבע כי עבירות כגון סחיטה באיומים, מעצם טבען: "מלמדות על מסוכנות הנאשם ואינן מתאימות בדרך כלל לחלופת מעצר...זאת משום שעבירות אלה מתאפיינות במסוכנות אינהרנטית ובחשש מפני שיבוש הליכי משפט ולכן קיים קושי לאיין את הסיכון הגלום בהן, בכל אמצעי שאיננו מעצר מאחורי סורג ובריה. באופן שלא מאפשר שחרורו לחלופת מעצר."

וכן בבש"פ אבו עסא, בפס' 38 :

**"בהקשר זה יוזכר כי מטעמים דומים, בעבירות של סחיטה באיומים הוכר
קיומו של חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא ופחד
על המתלוננים"**

20. מעשיו של המשיב 1 המתוארים בכתב האישום, וכפי שעולים מן הראיות לכאורה, מלמדים כי נוכח חומרת העבירות וריבויין, למשיב 1 אין כלל מורא מפני החוק.
21. לא זו אף זו, הראיות אף מלמדות כי המשיב אף "נזהר" בלשונו שלא להעביר לנשחטים מסר מאיים או להשתמש בשפה מאיימת שכן מדובר בעבירה על החוק שהעונש בצידה הוא מאסר בפועל.
22. כמו כן, מעשיו של המשיב 1 המתוארים בכתב האישום מלמדים כי המשיב 1 הפך את דרך הסחיטה באיומים לדרך חיים ולמשלח יד, וקיימת סכנה ממשית כי ישוב לדרך זו במידה וישוחרר מן המעצר.

שיבוש הליכי משפט-

23. כאמור בבש"פ לוי לעיל, בעבירות סחיטה באיומים מתקיים חשש מובנה מפני שיבוש הליכי משפט.
24. וראו גם בבשפ 478/12 אל אעסס נ' מדינת ישראל (23.1.12), בפס' 19 :

**"אזכיר כי ענייננו בעבירת סחיטה באיומים לגביהן נפסק לא אחת כי הן
מלמדות על מסוכנות הנאשם ואינן מתאימות בדרך כלל לחלופת מעצר. אף
נפסק גם לא אחת, כי בעבירות מסוג זה קיים חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי
משפט בדרך של הטלת מורא ופחד על המתלוננים".**

וכן בבש"פ 3355/04 חמודה נ' מדינת ישראל (18.4.2004) :

**"כן נקבע כבר לא אחת כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי
משפט, בדרך של הטלת מורא על קרבן האיומים"**

25. עוד נקבע, כי בעבירת סחיטה באיומים, ככלל, אין להסתפק בחלופת מעצר אף לא בדרך של מעצר בית. וראו בבש"פ 4107-95 מדינת ישראל נ' בוזגלו (10.7.95) :

**"עבירה של סחיטה באיומים נמנית על סוג העבירות שאדם יכול להמשיך
ולבצע אותן גם כשהוא ספון בתוך ביתו. אם שמו ועברו מטילים אימה, די לו
בטלפון ובשליחים כדי להמשיך ולהטיל אימה על בעלי עסקים ואולי גם על
עדים."**

26. מחומר הראיות עולה כי במהלך עדותם הביעו חלק ניכר מהעדים את חששם מפני המשיב 1, חלקם הביעו חשש לפגיעה ברכושם, ואחרים אף הביעו דאגה לשלומם ולשלום קרוביהם. משכך, קיים יסוד סביר ביותר לחשש שמא שחרורו של המשיב 1 ממעצר יביא לשיבוש הליכי המשפט המתנהלים נגדו, אם בדרך של השפעה עוינת על עדים, פגיעה בראיות או בכל דרך אחרת.

27. בנוסף, ישנן נסיבות נוספות, שכל אחת מהן ובוודאי הצטברותן, מלמדות על כך שעל משיב 1 לשהות במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, ואלו הם:

א. חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות - בשורה של פסקי דין נקבע כי פרמטר "חלופת הזמן" הוא כזה שיילקח בחשבון על ידי בית המשפט בהחלטת המעצר עד תום ההליכים בעת שקילת המסוכנות (ראו למשל מת (ת"א) 25166-07-15 **מדינת ישראל נ' אברג'יל** (2.5.2016), פס' 41). כך, אם העבירות המיוחסות למשיב לפני שנים רבות ובמהלך השנים מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, אז יטה בית המשפט לשחררו לחלופת מעצר. **לא כך הדבר בענייננו, אלא נהפוך הוא.** העבירות המיוחסות למשיב 1 בוצעו על ידו, לכאורה, בתקופה הסמוכה להגשת כתב האישום - החל כשנתיים עובר להגשת כתב האישום ועד סמוך למעצרו.

ב. הזיקה של המשיב לביצוע העבירות - במקרים בהם המעשים הפליליים מבוצעים בצוותא או תוך קשירת קשר וכו', ראוי לבחון את הזיקה של המשיב לביצוע העבירות וחלקו בהם. בענייננו, המשיב 1 הוא ה"מוח" ו"הלב הפועם" של העבירות המיוחסות לו בכתב האישום - **הוא שתכנן, יזם, וביצע את האיומים בעצמו**. בלעדי המשיב 1 - המעשים המתוארים בכתב האישום לא היו באים לעולם. מכאן, שבעניינו של המשיב 1, לא מדובר על זיקה משנית, אלא על ביצוע ממש של העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ג. פרק הזמן הצפוי לניהול המשפט - לעיתים, ככל שצפוי פרק זמן ארוך לניהול המשפט מסיבות שונות כגון ריבוי פרשיות, ריבוי עדים, ריבוי נאשמים וכו', ייקח בית המשפט פרמטר זה במכלול שיקוליו עת יחליט על מעצרו עד תום ההליכים. בענייננו, כתב האישום הוגש נגד שני המשיבים בלבד, כאשר העובדות הרלוונטיות בעניינם של שני המשיבים זהות ברובן. בנוסף רשימת העדים בכתב האישום שאינם שוטרים (אשר מטבע הדברים מרביתם עדים טכניים, אשר ניתן להניח כי עדותם תתייתר במסגרת ניהול המשפט) מונה פחות מ-20 עדים. מכאן, שניהול המשפט נגד המשיב 1 איננו צפוי להיות ארוך.

עבר פלילי

28. למשיב 1 הרשעה משנת 2018 בעבירות: שיבוש הליכי משפט, מתן אמצעים לביצוע פשע וסיוע לאחר מעשה פשע. בשל כך, הוא נידון לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

29. עברו הפלילי של משיב 1 מעיד הן על מסוכנותו והן על החשש משיבוש הליכי חקירה, שכן נקבע בפסיקה לא מכבר כי הרשעה קודמת בעבירת השיבוש מקימה, כמעט באופן אוטומטי, את עילת השיבוש גם בתיקים הבאים. עבר זה לא הרתיע אותו מלסחוט ולאיים בביצוע מעשים אלימים.

30. נוכח העבירות המיוחסות למשיב 1 ובשים לב למסוכנות הנשקפת ממנו ולחשש לשיבוש ההליכים המשפטיים העומדים כנגדו, אין מקום ליתן בו אמון כי חלופת מעצר תאיין את עילות המעצר בעניינו.

משיב 2

31. נגד המשיב 2 קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישומים נגדו, הכוללת בין היתר:

א. הודעות העדים הרלוונטיים לאישום הראשון ובין היתר עדותו של הנסחט א.א, שתיאר

כיצד המשיב פנה אליו מספר פעמים- גם בגפו וגם בצוותא עם המשיב 1.

ב. האזנות סתר שבוצעו למשיב 2 עובר למועד הפיכת החקירה לגלויה מהן עולה כי המשיב

2 לקח חלק אינטגרלי בסחיטת הקבלנים ופעל בצוותא עם המשיב 1 לאיתור קבלנים בעיר חיפה.

ג. הודעות המשיב 2 אשר ברובן הוא שומר על זכות השתיקה ביחס לנקודות הרלוונטיות.

ד. מסמך מאת משרד המשפטים המעיד כי המשיב לא אחז ברישיון שמירה ואף לא הגיש מעולם בקשה לקבלת רישיון שמירה.

32. ביחס לאופן בו יש לבחון את התמונה המצטיירת ממכלול הראיות בעבירות סחיטה

באיומים, ולחשש המובנה של העדים להפלייל את המאיימים והסוחטים, תפנה המבקשת לאמור בסעיפים 8-10 לבקשה זו בעניינו של משיב 1.

33. יודגש, כי בפסיקה נקבע כי על אף שככלל בעבירות סחיטה באיומים חלופת מעצר איננה

מתאימה, במקרים בהם כן נשקלת חלופת מעצר, יש להעדיף מעצר בפיקוח אלקטרוני על פני שחרור לחלופת מעצר:

וראו בבבש"פ 490/21 מדינת ישראל נ' אבו עסא (28.1.2021), בפסקה 52:

"יחד עם זאת, התמונה הכוללת העולה מן הראיות מאפשרת לקבוע את קיומה של תשתית ראייתית כנגד עזיז לכל הפחות ברמה המצדיקה קבלת תסקיר בטרם שחרורו לחלופת מעצר. זאת ועוד, אני סבורה כי לנוכח העובדה שמדובר בנאשם המיוחסות לו עבירות של סחיטה באיומים, יש להעדיף מעצר בפיקוח אלקטרוני על פני שחרור לחלופת מעצר, וזאת לנוכח החשש משיבוש הליכי חקירה אשר יתבטא בהפחדה של עדים. הדברים אמורים כמובן בכפוף לכך שהתסקיר אכן יספק המלצה למעצר בפיקוח אלקטרוני."

עילות המעצר

34. בעניינו של המשיב 2, מתקיימות שתי עילות מעצר הקבועות בחוק- מסוכנות ושיבוש מהלכי

משפט:

מסוכנות

35. טיב האישומים המיוחסים למשיב 2 מעיד על מסוכנותו. המסוכנות הנשקפת מן המשיב

נלמדת בראש ובראשונה מכך שהמשיב 2 לקח חלק פעיל בסחיטת א.א כאמור באישום

הראשון. כך גרס לא.א להבין כי במידה שהוא לא ייענה לדרישותיו, עלולים להיגרם לו נזקים שונים.

36. בעבירת הסחיטה באיומים, הדרישה להתגבשות עילת המסוכנות איננה מותנית בהצטרפות מספר אירועים. בין היתר, בשל העובדה כי עבירות אלה מלמדות על דפוס פעולה ועל אורח חיים עברייני (כך הדברים משתקפים בהאזנות הסתר). לעניין זה, ראו: בש"פ 7942/16 קריחלי נ' מדינת ישראל (3.11.2016):

"בעניין זה, חרף התרשמותי שלעיל לפיה חלקו של העורר במעשים התמצה בעיקר בהתלוות לדטו, שותף אני למסקנתו של בית משפט קמא לפיה ישנה מסוכנות וישנו חשש לשיבוש הליכים. על אופייה המיוחד של עבירת הסחיטה באיומים של דמי חסות, עמד בית משפט זה לא אחת, וכך, בין היתר, ציינה השופטת דורנר בבש"פ 2589/98 מדינת ישראל נ' סוחרקוב [פורסם בנבו] (27.4.1998): "עיסוק בפעילות זו – גם כחבר מן השורה הנקרא אל הדגל לסירוגין – מקים מעצם טבעו סיכון ממשי ביותר, של נקיטה בצעדים להשפעה על עדים מצד אחד ושל השתלבות מחודשת, לאלתר, באותה פעילות חמורה של סחיטת דמי חסות מצד שני. עוצמתו של סיכון כפול-פנים זה ואופיה של התוצאה החמורה הכרוכה בהתממשותו, דוחים חלופת מעצר מכל סוג ומחייבים החזקה במעצר דוקא עד תום ההליכים".

37. בענייננו, חלקו של משיב 2 לא התמצה בליווי המשיב 1 בלבד, אלא גם בהיותו שותף פעיל לסחיטת א.א ולחלקו בהסכמות להן הגיעו, כי הוא זה שלכאורה ישמור על האתר. כמו כן, אף האישום החמישי, אשר מלמד כי המשיב 2 עסק בשמירה ללא רישיון כדבר שבשגרה, יש בו כדי לחזק את מסוכנותו.

38. כאמור לעיל, בפסיקה נקבע, כי עבירות סחיטה באיומים מלמדות מעצם טיבן על מסוכנות.

שיבוש הליכי משפט-

39. כאמור בבש"פ לוי, בעבירות סחיטה באיומים מתקיים חשש מובנה מפני שיבוש הליכי משפט.

40. מחומר הראיות עולה כי הנסחט הביע חששו מפני המשיבים. משכך, קיים יסוד סביר ביותר לחשש שמא שחרורו של המשיב 2 ממעצר יביא לשיבוש הליכי המשפט המתנהלים נגדו, אם בדרך של השפעה עוינת על עדים, פגיעה בראיות או בכל דרך אחרת.

עבר פלילי

41. למשיב 2 שתי הרשעות קודמות: האחת משנת 2012, בעבירת סחר בנשק, הובלת נשק ונשיאת נשק שלא כדין. בשל כך, הושת עליו עונש מאסר בן 44 חודשים. השנייה משנת 2011, אז הורשע בעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

42. ברי כי עברו הפלילי של משיב 2 מעיד על מסוכנותו, לאור העובדה כי יוחסה לו עבירת אלימות. עבר זה לא הרתיע אותו מלסחוט ולאיים בביצוע מעשים אלימים.

43. בדומה לאמור ביחס למשיב 1 בסעיף 20 לבקשה זו, גם ביחס למשיב 2, ואף ביתר שאת, יש להתייחס לכך שהמעשים בוצעו בתקופה הסמוכה להגשת כתב האישום (ארבעה חודשים) ולעובדה כי ניהול המשפט איננו צפוי להימשך זמן רב.

חלופת מעצר

44. לאחר שקילת הנסיבות המתוארות לעיל, ובכלל זה חלקו הפחות של משיב 2 בביצוע העבירות ביחס לחלקו של משיב 1, סבורה המבקשת כי במידה ותוצע ותימצא חלופת מעצר ראויה, תסכים המבקשת לשקול את שחרור המשיב 2 בחלופה המוצעת.

45. לאור הנסיבות המפורטות לעיל, סבורה המאשימה כי תנאים השחרור הראויים הינם:

א. מעצר בית מלא בבית המשיב 2 בפקוח מפקחים שהתאמתם תיבחן על ידי המבקשת ועל ידי בית המשפט.

ב. עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון.

ג. הפקדה כספית על סך 50,000 ₪.

ד. חתימת ערבות עצמית על סך 100,000 ₪.

ה. שני ערבים צד ג'. כל אחד מהערבים יחתום על ערבות צד ג' על סך 100,000 ₪.

ו. איסור על המשיב 2 ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה.

ז. המשיב יתייצב לדיונים שיוזמן אליהם בליווי אחד הערבים.

לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

בעניינו של משיב 2, ככל ותימצא חלופת מעצר ראויה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על שחרורו בתנאים, בהתאם לחלופה שתיקבע.

אלעד אשכנזי, עו"ד
סגן במחלקה הכלכלית
פרקליטות המדינה

טל פרג'יון, עו"ד
סגן בכיר א' במחלקה הכלכלית
פרקליטות המדינה

ירושלים, ג' בתשרי תשפ"ב

9 בספטמבר 2021